

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΘΙΜΟΣ

Πρὸς τὸν ἱερό κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸ
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Ἀγαπητοί μου, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Στὴν κορωνίδα τοῦ ἑορτολογικοῦ κύκλου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἡ **Λαμπροφόρος Πασχαλινὴ Πανήγυρις** καταυγάζει τὶς ψυχὰς τῶν **Χριστιανῶν** μὲ τὸ ἀνέσπερο **Φῶς**, ποὺ ἀνέτειλε ἀπὸ τὸ κενὸ **Μνημεῖο**. Ἐμπρὸς στὸν **Πανάγιο Τάφο** ἔφθασαν ἀπὸ εὐλάβεια, πίστη καὶ ἀφοσίωση πρὸς τὸν **Ἰησοῦ Χριστὸ** οἱ τρεῖς **Μυροφόρες γυναῖκες**. Ὅπως δὲ σημειώνει ὁ ἱερός **Εὐαγγελιστῆς** στὸ ἀναγινωσκόμενο κατὰ τὴν τελετὴ τῆς **Ἀναστάσεως Εὐαγγέλιο**, ἀπὸ τὴν θέα τοῦ κενοῦ **Μνημείου** καὶ ἀπὸ τὸ ἄκουσμα τοῦ ἀγγελικοῦ ἀγγέλματος «εἶχεν αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις»¹. Τὴν ἴδια ψυχικὴ ἐμπειρία εἶχαν καὶ οἱ **Ἀπόστολοι**, μετὰ τὶς ἄλλεπάλληλες ἐμφανίσεις τοῦ **Ἀναστάντος Χριστοῦ**.

Ἡ ἐντὸς τῆς **Ἐκκλησίας** μέθεξη, ἡ συμμετοχὴ στὴν **Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ** καταργεῖ τὸν τρόμο, μὲ τὴν ἔννοια ποὺ ὁ κόσμος τὸν κατανοεῖ. Καλλιεργεῖ στοὺς **Χριστιανούς** τὸν ἱερό φόβο, δηλαδὴ τὴν βαθειὰ εὐσέβεια καὶ τὴν πίστη ἐνώπιον τῆς κρίσεως τοῦ **Παντοκράτορος Θεοῦ**, καὶ τοὺς κατευθύνει σταθερὰ στὴ βεβαία ἐλπίδα τῆς προσωπικῆς τους ἀναστάσεως.

Δυστυχῶς, ὁ **φόβος** τῶν ἀνθρώπων στὰ περὶ **Θεοῦ** ἱερὰ γεγονότα ἐπισκιάζεται, στίς **ἡμέρες** μας, ἀπὸ τὸν **φόβο** ἀπέναντι στὴν ἐνσκήψασα **πανδημία**, ἡ ὁποία συνταράσσει ἐπὶ ἓνα καὶ πλέον ἔτος ὀλόκληρο τὸν **κόσμο**, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι στίς ὁποιοσδήποτε δυσχερεῖς καταστάσεις ποὺ καθημερινὰ πληροφοροῦμεθα. Ἀπὸ τὰ μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας συνεχῶς μεταδίδονται **πληροφορίες δυσάρεστες**, περὶ καταστροφικῶν φυσικῶν φαινομένων, περὶ πολέμων κατὰ τόπους, περὶ τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐπεισοδίων ἐξ αἰτίας θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, πείνας, φτώχειας, προσφυγικοῦ προβλήματος, περὶ ἀνιάτων ἀσθενειῶν καὶ ψυχολογικῶν καταπιέσεων καὶ λοιπῶν παρομοίων ἀνεπιθυμητῶν **καταστάσεων**.

¹ Μάρκ. 1στ', 8.

Ἐν μέσῳ αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, ὅπου φαίνεται νὰ κατισχύουν οἱ «**κοσμοκράτωρες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου**»², ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ καλούμεθα νὰ δώσωμε τὴν μαρτυρία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκήρυξε· «**ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον**»³.

Διότι, τὸ **Πάσχα** δὲν εἶναι διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς μία στιγμιαία ἀπόδραση ἀπὸ τὴν στυγνὴν πραγματικότητα τοῦ κακοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, εἶναι ἡ ἀκλόνητη βεβαιότητα ὅτι ὁ θάνατῳ θάνατον πατήσας καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν **Χριστὸς** εἶναι μεθ' ἡμῶν «**πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος**»⁴.

Ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς, ὁ θάνατος, ἡ λύπη, ἡ φθορά, ἡ δοκιμασία, σκυλεύονται καὶ καταργοῦνται ὑπὸ τοῦ **Νικητοῦ Θεανθρώπου Κυρίου**. Καὶ τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς διδάσκει ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Αποκαλύψεως: **Ὁ Λόγος ὁ Εὐαγγελικὸς, μὲ στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς «ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ»**⁵.

Ἔτσι ἐβίωσαν τὸ Μέγιστο αὐτὸ γεγονὸς οἱ Μυροφόρες γυναῖκες καὶ οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔτσι ὁ τρόμος ἔγινε **δέος ἱερὸ**, ὁ φόβος **χαρὰ** καὶ ἡ **Ἀνάσταση τοῦ Σωτῆρος** γι' αὐτοὺς μόνιμο **βίωμα**, λυτρωτικὸ **κήρυγμα**, ἀναλλοίωτο **φρόνημα**, **ζωὴ αἰώνιος**.

Ἀδελφοί μου,

Ἀσθμαίνομε δυσάρεστα στὴ διαπίστωση τῆς **ἀρρώστιας** καὶ στὸ ἄκουσμα τοῦ **θανάτου**. Φοβούμεθα καὶ γιὰ τὶς οικονομικὲς συνέπειες τῆς πανδημίας. Ἀγωνιοῦμε γιὰ τὴν παλινδρόμηση τῆς **φτώχειας**, τῆς **πείνας**, τῆς **δυστυχίας**. Φρίττομε ἐνώπιον τοῦ φαινομένου τῆς παράφρονος **βίας**. Φοβούμεθα ὅλοι τὸν **πόλεμο**. Καὶ δικαίως μέχρις ἐνὸς σημείου.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ **Θεοῦ** καὶ τῆς **Ἐκκλησίας** μὲ πίστη καὶ συνέπεια ἐπιζητοῦν σταθερὰ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν δικαιοσύνην. Ὁ δρόμος τῆς ζωῆς μας εἶναι δύσβατος καὶ ἀνηφορικός. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν διαβοῦμε καὶ νὰ φθάσωμε νικητὲς στὴν κορυφὴ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἱερῶν ἐπιδιώξεων, ποὺ εἶναι ἡ ἐν **Χριστῷ Ἰησοῦ** σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

Ὁ σκοπὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐορτῶν καὶ τῶν πανηγύρεων εἶναι ἡ **μυσταγωγικὴ ἐπανάληψη** καὶ ἡ **βίωση** τῶν ὑπερφυῶν γεγονότων τῆς πίστεως στὶς καρδιές μας, ἡ προσωπικὴ ἐνὸς ἐκάστου συμμετοχὴ σὲ ὅσα στὴν **Ἐκκλησία** καὶ ἐπὶ τοῦ θείου **Θυσιαστηρίου** τελοῦνται, ἡ διάπλατη ἐν **Χριστῷ Ἰησοῦ** ἀγάπη μας πρὸς ὅλους, ἡ πνευματικὴ εὐφροσύνη καὶ ἡ ἀγαλλίαση τῶν ψυχῶν, ἡ λάμψη τοῦ ἀκτίστου φωτὸς στὶς ὄψεις καὶ ὁ ἐόρτιος ὕμνος στὰ χεῖλη «**Χριστὸς Ἀνέστη...**», ὅλα ὅσα μεταπλάττουν τὸν ἐγκόσμιο φόβο σὲ θεῖο φόβο ἐνώπιον τοῦ **Θεοῦ** καὶ τὴν πρόσκαιρη ἔκσταση σὲ ἔμπρακτο χριστιανικὸ βίον.

Ἄς μὴν ἀπελπιζόμεθα λοιπόν. Ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὶς περιστάσεις εἶναι ὁ εὐεργέτης **Θεός**. Ἐπάνω ἀπὸ τὰ σχέδια καὶ τὶς ιδιοτέ-

² Ἐφ. στ', 12.

³ Ἰω. ιστ', 33.

⁴ Ματθ. κη', 20.

⁵ Ἀποκ. στ', 2.

λεις τῶν ἰσχυρῶν εἶναι ἡ πρόνοια καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄς πράξωμε ὁ καθένας τὸ καθήκον του γιὰ τὴν Ἐκκλησία, γιὰ τὴν πατρίδα καὶ γιὰ τὴν κοινωνία μας. Μὲ κύρια πνευματικὰ ὄπλα τὴν μετάνοιά μας, τὴν προσευχή μας καὶ τὴν ἀγάπη μας πρὸς ὅλους, θὰ τῦχωμε τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν παρούσα ζωὴ καὶ θὰ κληρονομήσωμε τὸν Παράδεισο.

Ἰδιαίτερος ἐφέτος παρακαλῶ, ἅπαντες νὰ προσευχηθοῦμε ἐντονώτερα γιὰ τοὺς ἰατρούς, κάθε ειδικότητος, τοὺς νοσηλευτὲς καὶ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους στὰ θεραπευτήρια τῆς Χώρας μας, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς συντελοῦντες στὰ θέματα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑγιεινῆς.

Σᾶς εὐχομαι χαρούμενο καὶ εὐφρόσυνο τὸ Πάσχα Κυρίου. Ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς Πατρίδος μας καὶ στοὺς Ἑλληνες ἀδελφούς μας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπευθύνω εὐχὲς καὶ τὸν παγχριστιανικὸ χαιρετισμὸ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Χαίρετε καὶ καταρτίζεσθε ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι. Ἔτη πολλά.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

fo Θεσσαλονίκη Ἀνθίμος

✠ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:

Ἡ παρούσα Ἐγκύκλιος νὰ ἀναγνωσθῇ πρὸ τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως στοὺς ἱεροὺς Ναοὺς, ποὺ ἔχουν ραδιοτηλεοπτικὴ ἀναμετάδοση ἢ παρεμφερεῖς ἀναμεταδόσεις. Ἐπίσης, νὰ ἀναρτηθῇ στὶς ἰστοσελίδες, τὰ μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως καὶ τοὺς πίνακες ἀνακοινώσεων τῶν ἱερῶν Ναῶν.-